

62013CJ0623

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. vasario 26 d. (*1)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė apsauga — Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 — 4 straipsnis — Materialinė taikymo sritis — ?mokos nuo pajamų iš turto — Bendroji socialinė ?moka — ?moka socialinės apsaugos sistemos skolai padengti — Socialinis mokestis — Papildoma socialinio mokesčio ?moka — Privalomosios socialinės apsaugos sistemos finansavimo dalis — Tiesioginis ir pakankamai reikšmingas ryšys su tam tikromis socialinės apsaugos sritimis“

Byloje C-623/13

dėl Conseil d'État (Prancūzija) 2013 m. liepos 17 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. lapkričio 28 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Ministre de l'Économie et des Finances

prieš

Gérard de Ruyter

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai S. Rodin, A. Borg Barthet, E. Levits ir F. Biltgen (pranešėjai),

generalinį advokatą E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

—

G. de Ruyter, atstovaujamo advokato J. Molinié,

—

Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir R. Coesme,

—

Europos Komisijos, atstovaujamos D. Martin ir W. Roels,

susipažinęs su 2014 m. spalio 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima š?

Sprendim?

1

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 3) ir iš dalies pakeisto 1998 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1606/98 (OL L 209, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 308; toliau – Reglamentas Nr. 1408/71), 4 straipsnio aiškinimo.

2

Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ministre de l'Économie et des Finances (ekonomikos ir finansų ministras) ir G. de Ruyter ginčą dėl 1997–2004 metų kelių socialinio draudimo mokėjimo nuo Nyderlanduose gautų rentų iki gyvos galvos už atlygą (rente viagère constituée à titre onéreux).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3

Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnis „Taikymo sritys“ suformuluotas taip:

„1. Šis reglamentas taikomas visiems teisiesiems aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:

- a) ligos ir motinystės išmokas;
- b) invalidumo išmokas, įskaitant tas, kurios skirtos darbingumui išsaugoti ar atgauti;
- c) senatvės išmokas;
- d) išmokas išlaikytiniams;
- e) išmokas dėl nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų;
- f) išmokas mirties atveju;

g)

bedarbio išmokas;

h)

išmokas šeimai.

2. Šis reglamentas taip pat taikomas visoms bendrosioms ir specialioms socialin?s apsaugos sistemoms, nepaisant to, ar jos susijusios, ar nesusijusios su ?mok? mok?jimu, bei sistemoms, susijusioms su darbdavio ar laivo savininko atsakomybe mokant 1 dalyje nurodytas išmokas.“

4

Pagal Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsn?:

„1. Laikantis 14c ir 14f straipsni?, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstyb?s nar?s teis?s aktai. Tokie teis?s aktai nustatomi remiantis šios antraštin?s dalies nuostatomis.

2. Laikantis 14–17 straipsni?:

a)

vienos valstyb?s nar?s teritorijoje pagal darbo sutart? dirban?iam asmeniui taikomi tos valstyb?s teis?s aktai, net jeigu jis gyvena kitos valstyb?s nar?s teritorijoje arba ?mon?s, kurioje jis dirba, buvein? juridiskai ?registruota ar veiklos vieta arba j? nusamd?s asmuo yra kitos valstyb?s nar?s teritorijoje;

b)

vienos valstyb?s nar?s teritorijoje savarankiskai dirban?iam asmeniui taikomi tos valstyb?s teis?s aktai net ir tuo atveju, jeigu jis gyvena kitos valstyb?s nar?s teritorijoje;

<...>“

Pranc?zijos teis?

5

Pagal Code de la sécurité sociale (Socialin?s apsaugos kodeksas) L. 136?6 straipsnio redakcij?, taikytin? klostantis pagrindin?s bylos faktin?ms aplinkyb?ms, fiziniai asmenys, kurie mokes?i? tikslais nuolat gyvena Pranc?zijoje, kaip tai suprantama pagal Code général des impôts (Bendrasis mokes?i? kodeksas) 4B straipsn?, ?mok? nuo pajam? iš turto moka nuo sumos iki mokes?i? mok?jimo, pagal kuri? nustatomas pajam? mokestis, vis? pirma, nuo pajam? iš nekilnojamojo turto („revenus fonciers“), rentos iki gyvos galvos už atlyg? ir nuo pajam? iš kilnojamojo turto (revenus de capitaux mobiliers).

6

Pagal Bendrojo mokes?i? kodekso 1600?0 C straipsnio, kuris yra viena iš šio kodekso nuostat?, reglamentuojan?i? „[b]endr?j? socialin? ?mok?, mokam? ? Nacionalin? šeimos išmok? kas? (Caisse nationale d’allocations familiales), Senatv?s solidarumo fond? (fonds de solidarité vieillesse) ir privalomojo sveikatos draudimo sistemoms (contribution sociale généralisée, toliau –

CSG)“, redakcij?, taikytin? klostantis pagrindin?s bylos faktin?ms aplinkyb?ms, fiziniai asmenys, kurie mokes?i? tikslais nuolat gyvena Pranc?zijoje, kaip tai suprantama pagal 4B straipsn? ir nurodyta Socialin?s apsaugos kodekso L. 136?6 straipsnyje, moka ?mok? nuo pajam? iš turto, apskai?iuojam? nuo sumos iki mokes?i? mok?jimo, nuo kurios nustatomas pajam? mokestis, vis? pirma, nuo pajam? iš nekilnojamojo turto, rentos iki gyvos galvos už atlyg? ir nuo pajam? iš kilnojamojo turto.

7

Pagal Bendrojo mokes?i? kodekso 1600?0 G ir 1600?0 H straipsni? redakcijas, taikytinas klostantis pagrindin?s bylos faktin?ms aplinkyb?ms, šie asmenys taip pat moka „?mok? socialin?s apsaugos sistemos skolai padengti“ (contribution pour le remboursement de la dette sociale, toliau – CRDS), apskai?iuojam? nuo t? pa?i? pajam?.

8

Pagal Bendrojo mokes?i? kodekso 1600?0 F bis straipsnio redakcij?, taikytin? klostantis pagrindin?s bylos faktin?ms aplinkyb?ms, min?ti asmenys taip pat apmokestinami 2 % „socialiniu mokes?iu“ (prélèvement social) nuo t? pa?i? pajam? ir nuo 2004 m. liepos 1 d., remiantis Socialin?s paramos ir šeimos kodekso (Code de l’action sociale et des familles) L. 14?10?4 straipsniu, – papildoma 0,3 % ?moka.

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

9

Pranc?zijoje nuolat gyvenantis Nyderland? pilietis G. de Ruyter dirba Nyderland? bendrov?je Vermeer Verenigde Bedrijven BV.

10

G. de Ruyter Pranc?zijoje deklaravo Nyderlanduose 1997–2004 metais gautas pajamas, kurias sudar? darbo užmokestis, pajamos iš kilnojamojo turto, pramoninis ir komercinis pelnas ir dviej? Nyderland? draudimo bendrov? mok?tos rentos iki gyvos galvos už atlyg?.

11

Pranc?zijos mokes?i? inspekcija nusprend?, kad G. de Ruyter gautos rentos iki gyvos galvos už atlyg? sudaro pajamas iš turto, ir d?l ši? rent? apmokestino š? asmen? CSG, CRDS, 2 % socialiniu mokes?iu ir šio mokes?io papildoma 0,3 % ?moka.

12

Manydamas, kad jam nustatyta prievol? mok?ti ?moka nuo t? pa?i? pajam? dviem skirtingoms socialin?s apsaugos sistemoms prieštarauja Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnyje numatytam tik vienos valstyb?s nar?s socialini? teis?s akt? taikymo principui, nes šios pajamos jau buvo apmokestintos panašaus pob?džio mokes?iais Nyderlanduose, G. de Ruyter šiai inspekcijai pateik? skundus d?l tokio apmokestinimo pagr?stumo. Atmetus tiek šiuos skundus, tiek paskesnius Marselio ir Nimo pirmosios instancijos administraciniam teismams pareikštus ieškinius, G. de Ruyter pateik? apeliacin? skund? d?l ši? teism? priimt? sprendim? Cour administrative d’appel de Marseille (Marselio apeliacinis administracinis teismas).

13

2009 m. spalio 15 d. ir 2010 m. liepos 1 d. sprendimais Marselio apeliacinis administracinis teismas atleido G. de Ruyter nuo ?mok? nuo rent? iki gyvos galvos, gaut? atitinkamai 1997–2000 metais ir 2001–2004 metais, mok?jimo, nes man?, kad apmokestinus rentas iki gyvos galvos gin?ijamais mokes?iais b?t? pažeistas EB 39 straipsnyje ?tvirtintas laisvo darbuotoj? jud?jimo principas.

14

Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État (biudžeto, valstyb?s turto, valstyb?s tarnybos ir valstyb?s reformos ministras) apskund? šiuos sprendimus kasacine tvarka Conseil d'État (Valstyb?s Taryba).

15

2013 m. liepos 17 d. sprendimu Conseil d'État iš dalies panaikino 2009 m. spalio 15 d. Marselio apeliacinio administracinio teismo sprendim? ir panaikino vis? 2010 m. liepos 1 d. šio teismo sprendim?. Conseil d'État nusprend?, kad vienintel?s aplinkyb?s, jog rentos iki gyvos galvos buvo apmokestintos Nyderlanduose tokio pat pob?džio mokes?iais, kuriais jos buvo apmokestintos ir Pranc?zijoje, nepakanka laisvo darbuotoj? jud?jimo pažeidimui konstatuoti, nes tuo metu galiojusioje EB sutartyje nebuvo nustatyta bendr? valstybi? nari? kompetencijos pasidalijimo kriterij?, kiek tai susij? su dvigubu apmokestinimu Europos S?jungoje.

16

Nusprendusi nagrin?ti dvi jai pateiktas bylas iš esm?s ir atsižvelgusi ? G. de Ruyter teiginius, kad pagrindin?je byloje nagrin?jami mokes?iai prieštarauja Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsniui, Conseil d'État man?, kad siekiant ?vertinti šiame straipsnyje ?tvirtinto vienos valstyb?s nar?s teis?s akt? taikymo principo apimt? reikia nustatyti, ar min?ti mokes?iai yra tiesiogiai ir reikšmingai susij? su tam tikromis Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnyje išvardytomis socialin?s apsaugos sritimis ir todėl patenka ? šio reglamento taikymo srit?.

17

Šiomis aplinkyb?mis Conseil d'État konstatavo, pirma, kad min?ti mokes?iai yra Pranc?zijos privalomosios socialin?s apsaugos sistemos finansavimo dalis.

18

Antra, skirtingai nei byloje, kuriose buvo priimti sprendimai Komisija / Pranc?zija (C?34/98, EU:C:2000:84) ir Komisija / Pranc?zija (C?169/98, EU:C:2000:85), Conseil d'État nurod?, kad pagrindin?je byloje nagrin?jami mokes?iai netaikomi veiklos ir kompensacin?ms pajamoms, iš dalies pakeisdami socialinio draudimo ?mokas, o mokami tik nuo atitinkamo mokes?io mok?tojo pajam? iš turto, neatsižvelgiant ? jo vykdom? profesin? veikl?.

19

Conseil d'État taip pat nurod?, kad min?tos ?mokos niekaip nesusijusios su teis?s ? išmok? suteikimu ar išmok? mok?jimu pagal socialin?s apsaugos sistem?, todėl pagal nacionalines konstitucines ir teis?s akt? nuostatas laikytinos mokestin?mis, o ne socialinio draudimo ?mokomis.

20

Šiomis aplinkyb?mis Conseil d'État nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo

Teismui tok? prejudicin? klausim?:

„Ar tokios mokestin?s ?mokos nuo pajam? iš turto, kaip CSG nuo pajam? iš turto, CRDS, mokama nuo t? pa?i? pajam?, 2 % socialinis mokestis ir jo papildoma ?moka, vien d?l to, kad jos yra Pranc?zijos privalomosios socialin?s apsaugos sistemos finansavimo dalis, yra tiesiogiai ir reikšmingai susijusios su tam tikromis Reglamento [Nr. 1408/71] 4 straipsnyje išvardytomis socialin?s apsaugos sritimis ir d?l to patenka ? šio reglamento taikymo srit??“

D?l prejudicinio klausimo

21

Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar ?mokos nuo pajam? iš turto, kaip antai nagrin?jamos pagrindin?je byloje, kurios yra Pranc?zijos privalomosios socialin?s apsaugos sistemos finansavimo dalis, yra tiesiogiai ir reikšmingai susijusios su tam tikromis Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnyje išvardytomis socialin?s apsaugos sritimis ir d?l to patenka ? šio reglamento taikymo srit?, net jeigu šios ?mokos mokamos nuo apmokestint? asmen? pajam? iš turto, neatsižvelgiant ? j? vykdom? profesin? veikl?.

22

Siekiant atsakyti ? š? klausim?, reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnyje šio reglamento nuostat? taikymo sritis apibr?žta taip, kad matyti, jog S?jungos teis?s nuostatos taikomos visoms nacionalin?ms socialin?s apsaugos sistemoms (Sprendimo Jansen, 104/76, EU:C:1977:72, 7 punktas ir Sprendimo Rheinhold & Mahla, C?327/92, EU:C:1995:144, 15 punktus).

23

Teisingumo Teismas nurod?, kad lemiamas kriterijus siekiant nustatyti, ar taikytinas Reglamentas Nr. 1408/71, yra nagrin?jamos nuostatos tiesioginis ir pakankamai reikšmingas ryšys su teis?s aktais, reglamentuojan?iais Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnyje išvardytas socialin?s apsaugos sritis (Sprendimo Rheinhold & Mahla, EU:C:1995:144, 23 punktus; Sprendimo Komisija / Pranc?zija, EU:C:2000:84, 35 punktus ir Sprendimo Komisija / Pranc?zija, EU:C:2000:85, 33 punktus).

24

Aplinkyb?, jog pagal nacionalin?s teis?s aktus ?moka kvalifikuojama kaip mokestis, neužkerta kelio tam, kad pagal Reglament? Nr. 1408/71 ta pati ?moka gal?t? b?ti laikoma patenkan?ia ? jo taikymo srit? (Sprendimo Komisija / Pranc?zija, EU:C:2000:84, 34 punktus ir Sprendimo Komisija / Pranc?zija, EU:C:2000:85, 32 punktus).

25

Šios išvados nepaneigia nei aplinkyb?, kad nagrin?jama ?moka iš dalies skirta socialin?s apsaugos sistemos skolai, susidariusiai d?l išmok?t? išmok? finansavimo, padengti (Sprendimo Komisija / Pranc?zija, EU:C:2000:84, 39 punktus), nei aplinkyb?, kuri? generalin? advokat? nurod? savo išvados 31 punkte, kad min?ta ?moka nesiekiamo pakeisti anks?iau egzistavusi? socialinio draudimo ?mok?.

26

Be to, Reglamento Nr. 1408/71 taikymui neturi reikšm?s, ar išmokos mokamos kaip atlygis, ar ne,

o lemiamas kriterijus yra tai, ar mokoma specialiai skirta valstybės narės socialinės apsaugos sistemai finansuoti (šiuo klausimu žr. Sprendimo Komisija / Prancūzija, EU:C:2000:84, 39 ir 40 punktus ir Sprendimo Komisija / Prancūzija, EU:C:2000:85, 37 ir 38 punktus).

27

Bylose, kuriose buvo nagrinėjamos Prancūzijos mokesčių inspekcijos nustatytos mokesčių mokos nuo veiklos ir kompensacinės pajamos, kurias gauna pagal darbo sutartį ir savarankiškai dirbantys asmenys, gyvenantys Prancūzijos teritorijoje ir priklausantys Prancūzijos Respublikos mokesčiai jurisdikcijai, bet dirbantys kitoje valstybėje narėje, Teisingumo Teismas konstatavo, kad šios mokos buvo specialiai ir tiesiogiai skirtos Prancūzijos socialinės apsaugos sistemai finansuoti, ir remdamasis tuo padarė išvadą, kad jos buvo tiesiogiai ir pakankamai reikšmingai susijusios su teisės aktais, reglamentuojančiais Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnyje išvardytas socialinės apsaugos sritis (Sprendimo Komisija / Prancūzija, EU:C:2000:84, 36 ir 37 punktai; Sprendimo Komisija / Prancūzija, EU:C:2000:85, 34 ir 35 punktai).

28

Tokia išvada darytina ir dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamo mokesčio, kurios netaikomos darbuotojų veiklos ir kompensacinių pajamoms, bet mokamos nuo pajamų iš turto, nes neginėjama, kad iš šio mokesčio gautos pajamos tiesiogiai ir specialiai skirtos atitinkamoms Prancūzijos socialinės apsaugos sritims finansuoti arba šio srities deficitui padengti.

29

Taigi minėtos mokos yra tiesiogiai ir pakankamai reikšmingai susijusios su įstatymais, reglamentuojančiais Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnyje išvardytas socialinės apsaugos sritis, nepaisant to, jog apmokestinamą asmenį pajamos iš turto nėra susijusios su šiuo asmenį vykdoma profesine veikla.

30

Šiomis aplinkybėmis, kaip generalinį advokatą pažymėjo savo išvados 41 punkte, Reglamento Nr. 1408/71 nuostatų taikymas nepriklauso nuo profesinės veiklos vykdymo.

31

Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad nustatant, ar taikytinas Reglamentas Nr. 1408/71, nėra svarbu, ar darbo santykiai egzistuoja, o lemiamas kriterijus yra tai, kad asmuo būtų draustas privalomuoju arba neprivalomuoju draudimu nuo vienos ar kelių rizikų rėšis pagal bendrąjį ar specialųjį socialinės apsaugos sistemą, numatytą šio reglamento 1 straipsnio a dalyje (šiuo klausimu žr. Sprendimo Martínez Sala, C-85/96, EU:C:1998:217, 36 punktą ir Sprendimo Borger, C-516/09, EU:C:2011:136, 26 ir 28 punktus).

32

Be to, Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnio j punkte pateikta „teisės aktas“ srovoka apibrėžta plačiai ir apima valstybių narių priimtus visų rūšių įstatymus ir kitus teisės aktus ir turi būti suprantama kaip apimanti visas nacionalines priemones, taikomas šioje srityje (Sprendimo Bozzone, 87/76, EU:C:1977:60, 10 punktas).

33

Tokį aiškinimą taip pat patvirtina Reglamentu Nr. 1408/71 siekiamas tikslas ir šis tikslas

pagrindžiantys principai.

34

Iš tiesų, siekiant užtikrinti laisvą darbuotojų judėjimą Sąjungoje, tvirtinant vienodo požiūrio darbuotojus skirtinguose nacionalinės teisės aktuose principą, Reglamento Nr. 1408/71 II antraštinėje dalyje numatyta koordinavimo sistema, susijusi bent su vairiais atvejais teise laisvai judėti besinaudojantiems pagal darbo sutartis ir savarankiškai dirbantiems asmenims taikytino teisės akto ar taikytinų teisės aktų nustatymu (šiuo klausimu žr. Sprendimo Derouin, C-103/06, EU:C:2008:185, 20 punktą ir Sprendimo Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, 25 ir 28 punktus).

35

Dažniau šios išsamios kolizinių normų sistemos kiekvienos valstybės narės teisės aktų leidėjas praranda galiojimus savo nuožūra nustatyti nacionalinės teisės aktų taikymo apimtį ir sąlygas asmenimis, kuriems jie taikomi, ir teritoriją, kurioje galioja nacionalinės teisės nuostatos (Sprendimo Luijten, 60/85, EU:C:1986:307, 14 punktą ir Sprendimo Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, 54 punktą).

36

Šiuo klausimu Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai, todėl, išskyrus 14c ir 14f straipsniuose numatytus atvejus, pašalinama bet kokia galimybė taikyti kelis nacionalinės teisės aktus (šiuo klausimu žr. Sprendimo Perenboom, 102/76, EU:C:1977:71, 11 punktą).

37

Principu, pagal kurį socialinės apsaugos srityje taikytini tik vienos valstybės narės teisės aktai, siekiama išvengti sunkumų, kurių gali kilti tuo pačiu metu taikant kelis nacionalinės teisės aktus, ir panaikinti nevienodą požiūrą, kuris Sąjungoje judantiems asmenims yra kelių teisės aktų taikymo kartu iš dalies ar visiškai pasekmė (šiuo klausimu žr. Sprendimo Komisija / Prancūzija, EU:C:2000:84, 46 punktą; Sprendimo Komisija / Prancūzija, EU:C:2000:85, 43 punktą ir Sprendimo Allard, C-249/04, EU:C:2005:329, 28 punktą).

38

Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 1408/71 nuostatos neturėtų būti taikomos tik pajamoms, kurias šie asmenys gauna iš savo darbo santykių, nes kitu atveju atsirastų skirtumų taikant šio reglamento 13 straipsnį, atsižvelgiant į jų gaunamą pajamų šaltinį.

39

Iš tiesų, reikalavimas, kad asmenys, gyvenantys vienoje valstybėje narėje, tačiau apdrausti socialiniu draudimu kitoje valstybėje narėje, taip pat finansuoti, nors tik iš dalies, gyvenamosios vietos valstybės narės socialinės apsaugos sistema, lemtų nevienodą požiūrą pagal Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnį, nes visi kiti šios valstybės narės gyventojai privalo mokėti mokas tik tos valstybės socialinės apsaugos sistema (šiuo klausimu žr. Sprendimo Komisija / Prancūzija, EU:C:2000:84, 45–48 punktus ir Sprendimo Komisija / Prancūzija, EU:C:2000:85, 42–45 punktus).

40

Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į tai, kad G. de Ruyter, kaip darbuotojas migrantas, yra

draudžiamas darbo vietos valstybės narės, t. y. Nyderlandų, socialiniu draudimu ir jam netaikoma nė viena iš Reglamento Nr. 1408/71 14c ir 14f straipsniuose numatytų išimčių, pagal kurias socialinės apsaugos srityje leidžiama vienu kartu taikyti kelių valstybių narių nacionalinės teisės aktus, gyvenamosios vietos valstybės narė negali jam taikyti teisės nuostatų, nustatančių mokesčius, kurie yra tiesiogiai ir pakankamai reikšmingai susiję su teisės aktais, reglamentuojančiais Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnyje išvardytas socialinės apsaugos sritis, kiek tai susiję su pajamomis iš darbo santykių ir pajamomis iš turto.

41

Be to, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 57 punkte, dėl Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnyje tvirtinto tik vienos valstybės narės teisės aktų taikymo principo ši išvadė negali paneigti aplinkybę, kad G. de Ruyter pajamos iš turto dar nebuvo apmokestintos taikant prievolę mokėti socialinio draudimo mokas darbo vietos valstybėje narėje.

42

Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Reglamentas Nr. 1408/71 turi būti aiškinamas taip, kad mokos nuo pajamų iš turto, kaip antai nagrinjamos pagrindinėje byloje, tuo atveju, kai jos yra privalomosios socialinės apsaugos sistemos finansavimo dalis, yra tiesiogiai ir reikšmingai susijusios su atitinkamomis Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnyje išvardytomis socialinės apsaugos sritimis ir todėl patenka į šio reglamento taikymo sritį, net jeigu šios mokos mokamos nuo apmokestinamų asmenų pajamų iš turto, neatsižvelgiant į pastarųjų vykdomą profesinę veiklą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

43

Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemos taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeistas ir atnaujintas 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 ir iš dalies pakeistas 1998 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1606/98, turi būti aiškinamas taip, kad mokos nuo pajamų iš turto, kaip antai nagrinjamos pagrindinėje byloje, tuo atveju, kai jos yra privalomosios socialinės apsaugos sistemos finansavimo dalis, yra tiesiogiai ir reikšmingai susijusios su atitinkamomis šio Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnyje išvardytomis socialinės apsaugos sritimis ir todėl patenka į šio reglamento taikymo sritį, net jeigu šios mokos mokamos nuo apmokestinamų asmenų pajamų iš turto, neatsižvelgiant į jų vykdomą profesinę veiklą.

Parašai.

(*1) Proceso kalba: pranc?z?.